

Đuổi Giặc Cọng Và Trả Ta Sông Núi

Dân tộc Việt hơn 4000 năm văn hiến
Xây dựng cơ đồ từ vua Hùng thuở trước
Đã trải qua bao cuộc bể dâu
Đất nước hưng thịnh, suy vong có lúc
Bao lần bị ngoại bang đô hộ xâm lăng
Ấy vậy mà dân tộc ta vẫn trường tồn bất khuất
Với bao chiến tích lẫy lừng của cha anh
Nào Lê, Lý, Nguyễn, Trần ...
Đứng lên một lòng quyết bảo vệ núi sông
Dù giặc cọng có mạnh và đông
Nhưng đã là anh hùng thì không nản chí
Sẵn sàng chiến đấu dù biết phải hy sinh
Quyết một lòng bảo vệ núi sông
Để xứng đáng là con cháu tiên rồng
Tùng thời đại cú như thế kế tiếp nhau
Quyết tâm theo gương cha ông thuở trước
Hết một lòng gìn giữ non sông
Đánh đuổi bọn giặc tàu Trung Quốc
Ý dân đồng, sức mạnh xâm lấn nước ta
Rồi thẳng tay vơ vét, ức hiếp dân làng
Muốn dân ta làm nô lệ cho chúng
Và muốn đồng hóa dân Việt thành Trung Quốc
Với ý đồ muốn làm bá chủ Đông Dương
Nhưng cha ông chúng ta không cho chúng làm điều ấy
Bao lần đứng lên đuổi chúng cút về tàu
Máu xương cha anh đã bao lần minh chứng
Chẳng thà chết chứ không làm nô lệ cho ngoại bang
Ngay cả một anh hùng đã khảng khái hiên ngang
Thà làm quỷ nước Nam, chứ không làm vương đất Bắc
Với hoàn cảnh nào dân ta cũng dũng cảm kiên cường
Ngay cả trong hội nghị bô lão Diên Hồng
Khi được hỏi nên hòa hay nên chiến
Toàn dân đã khảng khái hô to
Quyết chiến, quyết chiến và quyết chiến
Ừa nói lên ý chí và sức mạnh kiên cường
Thà chết chứ không để ngoại bang đô hộ
Ôi! Tinh thần bất khuất, dũng cảm của cha anh
Là tấm gương soi sáng rực trời xanh
Cho con cháu dòng dõi Lạc Việt
Làm gương soi và sẵn sàng bắt chước
Quyết một lòng theo bước cha anh
Cho dù có phải hy sinh đến thân mình
Cũng quyết tâm gìn giữ non sông Việt
Cho dù một mảnh đất nhỏ cũng phải được bảo tồn
Vì đó là mảnh đất của tổ tiên
Là non sông, là gấm vóc nhiệm màu
Là con cháu Lạc Long chúng ta rất hành diện

Mà nay chúng ta rất hổ thẹn với vong linh

Với tổ tiên và những bậc sinh thành
Rất đau lòng khi nghe được hung tin
Đây ả Nam Quan đĩa đầu Nước Việt
Kia thác bản dốc lãnh địa của ta
Và nhiều vùng đất, biển của ông cha
Mà nay tất cả còn đâu nữa
Bởi bọn cọng nó hèn nhát quá
Đã tự động dân đất, biển cho Tàu cọng
Để nhằm duy trì địa vị và chủ nghĩa bất lương
Mà không hổ thẹn với non sông đất Việt
Là dân Việt chúng ta có thấy nhục nhã hay không?
Bởi bè lũ đã mất hết lương tri
Không còn chút gì của giòng máu Tiên Rồng
Lương tâm chúng đã biến thành loài ác quỷ
Chỉ biết bóc lột và đàn áp dân đen
Mà mở miệng là yêu nước thương dân
Luôn yêu thương và giúp đỡ dân lành
Dù cây kim sợi chỉ cũng chẳng lấy
Vì lấy những thứ ấy có gì là đáng quý
Mà chúng chỉ muốn những thứ gì gọi là đáng giá
Kim cương, vàng, ngọc, đất đai, nhà cửa ...
Lây cho thật nhiều mà không kể là của ai
Của Chùa, của Chúa, củ dân đen
Miễn sao chúng trở thành tư bản đỏ
Và chủ nghĩa của chúng được vinh thăng
Chúng có đếm xỉa gì đâu đến dân làng
Càng thẳng tay đàn áp, bóc lột là càng khác
Trấn lột càng nhiều, cho dù quá tàn ác
Dùng luật rừng để cai trị muôn dân
Dân ta đấu tranh dù bất bạo động
Cho hòa bình, dân chủ, và tự do
Chúng chụp ngay cái mũ là phản động, phản quốc
Thế là không tù tội cũng ra người thiên quốc
Ai chết mặc ai, tiền thầy chúng bỏ túi
Kể cả đạo, đời chúng cũng chẳng buông tha
Dù là tu hành hay dân lành vô tội
Kể ra chúng còn tàn nhẫn hơn những kẻ ngoại bang
Vì chủ nghĩa cọng sản đã dạy chúng phải làm vậy
Nếu không vậy, tổ cọng sản sẽ vật bậy
Chết không hồn và thân xác chẳng toàn thân
Quả thật chúng là bè lũ vô luân
Là bọn cường hào ác bá
Hay là những bọn người hà bá ác ôn
Dã tâm của chúng còn hơn loài cầm thú
Chuyên môn sống bằng sở trường lật lọng
Là thú côn đồ, mang dòng máu lưu manh
Chẳng biết gì là nhục nhã, xấu hổ với cha anh

Đứng trước những bức xúc của đạo giáo và dân tộc

Các bậc tu hành đã khẳng khái đứng lên
Đòi tự do tôn giáo của con chiên
Đã không sợ nguy nan và gian khó
Cho dù có bị tù đày hay bắt bớ
Như gương sáng của Hòa Thượng Thích Huyền Quang
Gương khẳng khái hiên ngang của thầy Thích Quảng Độ
Lòng cương quyết, dũng cảm của cụ Lê Quang Liêm
Gương anh dũng kiên cường của con người linh mục
Ta-đê-ô mà tôi đã mạnh dạn gọi là
Ta đây ông Nguyễn Văn Lý tấm gương sáng người
Dám đứng lên thách đố cùng cộng sản
Và sẵn sàng can đảm khẳng khái tuyên xưng
‘‘Tự do tôn giáo hay là chết’’

Người công giáo chúng ta rất hãnh diện
Không hổ thẹn có được một người chí khí
Không lùn cúi để vui sướng tấm thân
Không tự tại để tôn giáo bị đàn áp
Không cần bổng lộc của cộng sản bố thí ban cho
Không cần ra hải ngoại để hưởng chút ít tự do
Những người như vậy thật đáng quý
Xin các tu sĩ đừng chấp nhận thực tại
Cho rằng chế độ này đã có quá nhiều ưu đãi
Bổn đạo đông, nhà Chùa, nhà Chúa mọc như nấm
Tu hành hiện nay đã dễ dãi bội phần
Một số tu sĩ được tự do ra hải ngoại
Đã vội cho đó là quá đủ với tôn giáo và dân tộc
Tất cả những bố thí, ban ơn đó của cộng sản
Không có nghĩa là dân tộc và tôn giáo được tự do
Nhân quyền và dân chủ được tôn trọng
Mà đó là ý đồ, mưu kế của quỷ ma
Để lường gạt số người nhẹ dạ
Và một số người chậm hiểu chưa nghĩ ra
Còn cho đó là ơn phước của cộng nô
Đang tâm làm tay sai cho bọn vô thần cộng sản
Mà chúng ta gọi đó là tu sĩ quốc doanh
Nay đã trở thành ăng-ten cho chúng
Mở miệng bênh vực lẽ phải sợ bị họa lây
Mong lùn cúi để vui sướng tấm thân
Muốn an phận để mình được tự do hành đạo
Dân tộc ta dòng máu anh hùng các Thánh Tử Đạo
Có bao giờ hèn nhát, nhu nhược như vậy đâu
Vì Chúa, Phật không thể sống chung với loài quỷ dữ
Chính nghĩa quốc gia giống máu anh hào
Không thể sống chung với phường phi chính nghĩa
Vì có hai, bắt chúng ta phải chọn một
Chú không thể nào bắt cả hai tay

Thấy dân tộc bị bóc lột, đàn áp, đọa đày
Bọn lãnh đạo cộng sản tham nhũng, hống hách ...

Nhân dân ta không được tự do, dân chủ
Nhiều người đã từng sống chết dưới ngọn cờ của đảng
Là những đảng viên kỳ cựu trung kiên
Là lãnh đạo cao cấp hay thành phần trí thức
Một số người đã thức tỉnh, hồi tâm tỉnh ngộ
Cho rằng đảng đã làm đường lạc lối
Nay đã can đảm, anh dũng nói lên
Cho dù bị khai trừ khỏi đảng
Hay bị bắt bớ tù đày, đọa đày
Cùng khẳng khái dám viết lên những điều sai trái
Không còn sợ hãi, khiếp nhược bọn cộng nô
Quyết đứng lên đấu tranh cho dân chủ nước nhà
Ngay giữa bầy sói lang vô thần cộng sản
Ủng sẵn sàng vùng vọt, nuốt tất cả
Nhưng họ, những người đáng kính, anh dũng đã hiên ngang
Như cựu trung tướng Trần Độ, Nguyễn Thanh Giang
Phạm Quế Dương, Hoàng Minh Chính, Lê Chí Quang
Trần Khuê, Hà Sĩ Phu và rất nhiều người khác nữa
Những tấm gương sáng ngời đáng cho ta kính trọng
Con Cháu Lạc Long sau này sẽ ghi lòng tạc dạ
Lịch sử Việt Nam sẽ nhắc nhớ ghi ơn
Ôi giòng máu Tiên Rồng, có những người thật đáng quý

Thai nhi trong bụng mẹ chúng cũng chẳng buông tha
Bằng kế hoạch, chúng bóp chết và móc ra
Cho dù có thai nhi đã ngoài sáu tháng
Đúng là hành động của loài thú súc sinh
Cam tâm làm những chuyện bất nhân, thất đức
Mồ mả cha ông đã nhiều năm yên giấc
Cớ gì đâu người đào, xới, bới tung lên
Tu hành có gì đâu người cấm đoán
Tôn giáo có gì đâu người tìm cách triệt tiêu
Chúa, Phật có gì đâu mà các người triệt hạ
Rồi đây các người sẽ xem Trời giáng họa
Chờ thời cơ mọi việc sẽ xảy ra
Chủ nghĩa các người sẽ là bóng thầy ma
Và các người sẽ ra người thiên cổ

Đấu tranh dân chủ các người gọi là phản quốc
Còn các người cất đất dâng biển gọi là gì?
Lại đem chủ nghĩa ngoại lai vô lương gian xảo
Về đàn áp và bóc lột đồng bào
Tội trạng đó thì gọi là chi?
Hay các người coi đó là hành động có lý
Làm như vậy là ban phước cho dân
Anh em thượng và đồng bào thiểu số
Đất đai cha ông họ canh tác đã lấy lâu
Cớ sao các người lại hè nhau chiếm lấy
Đem của người chia chác cho nhau

Đày đọa họ vào vòng túng quẫn
Họ đứng lên đòi lại lẽ công bằng
Các người lại nói họ, làm rối loạn trị an
Là những người phản quốc hại dân
Là dân lành có ai hiểu thấu?
Đâu là lý lẽ của bọn ác ôn
Đối với cộng sản không có gì là công lý
Đối với họ chỉ có bạo lực và tâm tàn ác
Đem công an, bộ đội lên trấn áp
Anh em Thượng không sống được đành bỏ nước ra đi
Ôi chế độ gì mà quỉ quái thế ni!
Làm cái gì cũng cho là có tội
Bị tù đày, tù tội, và bị ghiết luôn
Mà lúc nào cũng vỗ ngực là đảng công minh
Ôi! Dân Việt chúng ta thử nghĩ gì?
Về lời nói và hành động của cộng sản
Ôi! Chán chường và ngao ngán biết bao
Ôi! Trời cao có thấu và đất có lắng nghe?
Nên để bọn này hay tiêu diệt chúng đi
Hãy mách dân tộc Việt chúng con phải làm gì?
Chủ nghĩa này có ngày cũng bị Trời tru, đất diệt
Dân Việt sẽ có ngày tận diệt đem chôn
Rồi cùng nhau đòi lại đất tổ quê cha
Không để bọn Tàu cộng làm ô uế sơn hà
Chúng hãy mau chóng rút khỏi dân đất Việt
Kéo Thần Linh Việt sẽ tận diệt chúng bay
Vì ngàn xưa dân tộc ta đã chúng tỏ
Có bao giờ hề nhát, nhu nhược chúng bay đâu
Mặc cho chúng bay tự tung, tự tác
Mặc cho chúng bay muốn làm mưa làm gió
Muốn cướp đất người làm đất của chúng bay
Ngay cả ý đồ muốn đồng hóa nước Nam
Có bị xâm lăng chúng ta tìm cách đánh trả
Có yếu thế, bị nô lệ chúng ta tìm cách quật khởi
Đã đứng lên đánh đuổi bọn tàu rút về nước
Trong lịch sử những chúng tích còn ghi rõ
Lý Thường Kiệt đã có lần từng nói

**‘Non nước Sơn Hà Nam Đế Cư
Tiệt nhiên định mệnh tại thiên thu
Như Hà Ngịch lỗ lai xâm phạm
Nhĩ đẳng hành khang thủ bại hư’**
Thì nay dân Việt sẽ có dịp lập chiến công
Nếu chúng bay thực tâm ngoan cố chiếm
Thì đừng trách anh hùng Nam nổi giận
Đánh chúng bay trên mặt trận ngoại giao
Cho thế giới thấy được giòng máu anh hào
Không bao giờ chấp nhận bọn cộng nô
Dâng biển đất tổ tiên cho Tàu cộng
Vì chúng vốn là phường bán nước
Là bè lũ vong ân, bất hiếu
Đem quỉ ma về giày xéo sơn hà
Và dân Việt coi chúng là loài ác quỉ
Không xứng đáng là đại diện nước nhà
Chuyên làm những chuyện hại cha, hại mẹ
Hại đồng bào, tôn giáo, và tổ tiên
Vì dân Việt không có những hạng người như vậy
Chúng hãy rút ngay với bọn Tàu cộng
Đừng làm ô danh thêm con cháu Tiên Rồng
Ôi! Dân Việt chúng ta hãy đứng lên quật khởi
Bằng đứng lên đấu tranh rất ôn hòa
Vì chúng ta không muốn máu đổ thịt rơi
Đồng bào ta lại thêm nhiều đau khổ
Dân Việt trong ngoài nước liên kết với nhau
Triệu triệu người rồi đây sẽ nổi dậy
Vì toàn dân ta đang sẵn lòng chờ đợi
Chờ thời cơ sẽ đứng lên quật khởi
Dưới lá cờ của vị quân chủ anh minh
Và rồi đây chúng ta sẽ lập nhiều chiến tích
Thay tổ tiên trị tội bọn vong ân
Để xứng đáng là con cháu Tiên Rồng
Không hổ thẹn với hồn thiêng sông núi
Của tổ tiên ta đã anh dũng bao đời
Ôi! Dân Việt rồi đây chúng ta rất hãnh diện
Người viết: Quốc - Ái Nguyễn
Viết ngày 24 tháng 5 năm 2002